

21-Giới Chứa Bát Dư Quá Mười Ngày:

Phật tại thành Vương xá, lúc đó Lục quần Tỳ kheo chứa cất nhiều bát sanh nhơ nhớp và hư bể không dùng đến. Có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền quở trách: “Tại sao cất chứa nhiều bát để đến hư bể không dùng”, rồi đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi Lục quần Tỳ kheo: “Các thầy thật đã làm việc này phải không?” Đáp: “Thật đã làm thừa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại chứa nhiều bát dư sanh nhơ nhớp và hư bể không dùng đến”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo chứa bát dư được đến mười ngày, chứa quá mười ngày thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề.

Bát có ba loại: Bát thượng là bát thọ được ba bát cơm, một bát canh và nửa bát canh thức ăn khác; bát hạ là bát thọ được một bát cơm, nửa bát canh, nửa bát canh thức ăn khác; bậc giữa của hai loại bát này là bát trung. Nếu lớn hơn bát thượng và nhỏ hơn bát hạ thì không gọi là bát, Tỳ kheo cất dùng bát này thì phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề, bát này nên xả, tội Ba-dật-đề nên sám. Tương phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo ngày thứ nhất được bát, ngày thứ hai nên xả; ngày thứ hai được bát, ngày thứ ba nên xả cứ như thế cho đến ngày thứ chín được bát, ngày thứ mười nên xả; ngày thứ mười được bát, ngày ngày thứ mười nên đem bát này cho người hay tác tịnh hay thọ trì. Nếu không cho người, không tác tịnh, không thọ trì đến ngày thứ mười một trời vừa sáng liền phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề.

Tỳ kheo ngày thứ nhất được bát, ngày thứ hai lại được thì nên chứa một cái xả một cái; ngày thứ hai được bát, ngày thứ Ba lại được thì nên chứa một cái xả một cái cứ như thế cho đến ngày thứ chín được bát, ngày thứ mười lại được thì bát này ngay trong ngày thứ mười nên đem cho người hoặc tác tịnh hay thọ trì. Nếu không cho người, không tác tịnh cũng không thọ trì thì qua ngày thứ mười một, khi trời vừa sáng liền phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề.

Nếu Tỳ kheo ngày thứ nhất được bát, ngày thứ hai lại được thì

nên chứa cái sau xả cái trước; cứ như thế cho đến ngày thứ tám được bát, ngày thứ chín lại được thì nên chứa cái sau xả cái trước; ngày thứ chín được bát, ngày thứ mười lại được thì bát này ngay trong ngày thứ mười nên đem cho người hoặc tác tịnh hay thọ trì. Nếu không cho người, không tác tịnh cũng không thọ trì thì qua ngày thứ mười một, khi trời vừa sáng liền phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề.

Nếu Tỳ kheo ngày thứ nhất được bát, ngày thứ hai lại được nên chứa cái trước xả cái sau; cứ như thế cho đến ngày thứ chín được bát, ngày thứ mười lại được thì ngay trong ngày thứ mười nên đem cho người hoặc tác tịnh hay thọ trì. Nếu không cho người, không tác tịnh cũng không thọ trì thì qua ngày thứ mười một, khi trời vừa sáng liền phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề

Nếu Tỳ kheo ngày thứ nhất được bát, ngày thứ hai không được cho đến ngày thứ mười cũng không được thì bát này ngay trong ngày thứ mười nên đem cho người hoặc tác tịnh hay thọ trì. Nếu không cho người, không tác tịnh cũng không thọ trì thì qua ngày thứ mười một, khi trời vừa sáng liền phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo ngày thứ nhất được bát, ngày thứ hai lại được, cho đến ngày thứ mười đều được bát cất chứa thì ngay trong ngày thứ mười nên đem các bát dư này cho người hoặc tác tịnh hay thọ trì. Nếu không cho người, không tác tịnh cũng không thọ trì thì qua ngày thứ mười một, khi trời vừa sáng liền phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề.

Nếu Tỳ kheo có bát phạm Xả đọa chưa xả, tội chưa sám, thứ lớp nối nhau chưa dứt mà được bát nữa, thì bát được sau do tương tục với bát trước nên phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo có bát phạm Xả đọa đã xả nhưng tội chưa sám, thứ lớp nối nhau chưa dứt mà được bát nữa, thì bát được sau do tương tục với tâm trước nên phạm Ni-tát-kỳ Ba-dật-đề. Nếu Tỳ kheo có bát phạm Xả đọa đã xả, tội cũng đã sám, thứ lớp nối nhau đã dứt; nếu được bát khác thì không phạm.

